

До 75-річчя з дня народження професора Валерія Петровича Сільченка

17 листопада 2015 р. виповнилося 75 років із дня народження видатного українського патологоанатома, доктора медичних наук, професора **Валерія Петровича Сільченка**.

В.П. Сільченко народився 17 листопада 1940 р. у Караганді в сім'ї службовців. У 1957 р. поступив до Київського медичного інституту імені академіка О.О. Богомольця, після закінчення якого

у 1963 р. як здібний студент-кружківець, маючи наукові праці, зарахований до аспірантури при кафедрі патологічної анатомії цього ж інституту. Там пройшов школу видатного українського патологоанатома Є.І. Чайки, який відіграв визначну роль у формуванні Валерія Петровича як вченого, педагога і патологоанатома-практика. У 1967 р. В.П. Сільченко захистив кандидатську дисертацію і зарахований асистентом кафедри, де працював протягом 6 років.

Після організації в 1972 р. Київського науково-дослідного інституту клінічної та експериментальної хірургії (нині — Інститут хірургії та трансплантології Національної академії медичних наук України імені академіка О.О. Шалімова) В.П. Сільченко очолив патологоанатомічну службу цього інституту, у створення і розбудову якої зробив великий внесок. Із 1979 р. працює на кафедрі патологічної анатомії Київського інституту удосконалення лікарів (нині — Національна ме-

дична академія післядипломної освіти (НМАПО) імені П.Л. Шупика), спочатку доцентом, а з 1992 р. — завідувачем кафедри патологічної та топографічної анатомії. У 1992 р. захистив докторську дисертацію. Наукові інтереси В.П. Сільченка зосередилися на пошуках закономірностей розвитку загальнопатологічних процесів, що лежать в основі різних хвороб: пристосування та компенсація, гостре і хронічне запалення, особливості їх перебігу і морфології в різних органах і тканинах.

Учень професорів Є.І. Чайки та А.П. Федотова В.П. Сільченко завжди поєднує наукові дослідження з практичною діяльністю патологоанатома та успішно розробляє клініко-морфологічний напрям у патологічній анатомії.

Перу професора В.П. Сільченка належить понад 175 наукових праць у різних галузях сучасної патологічної анатомії. Під його керівництвом виконано 6 кандидатських дисертацій. Прекрасний педагог, В.П. Сільченко завжди з великою любов'ю та вмінням передає свої знання молодим лікарям. Практично всі патологоанатоми України — учні В.П. Сільченка. Під керівництвом та за його участю на кафедрі патологічної анатомії НМАПО імені П.Л. Шупика створені сучасні програми та навчальні плани інтернатури, спеціалізації та тематичного удосконалення лікарів-патологоанатомів, передатестаційних циклів, комп'ютерних систем контролю знань па-

тологічної анатомії, в тому числі дитячої. На кафедрі виховуються аспіранти та клінічні ординатори.

Впродовж декількох років В.П. Сільченко був головним позаштатним спеціалістом Міністерства охорони здоров'я України за спеціальністю «Дитяча патологічна анатомія», віце-президентом Асоціації патологів України. В.П. Сільченко — голова проблемної експертної комісії НМАПО імені П.Л. Шупика «Патологічна анатомія та судова медицина», член редакційної колегії наукових журналів «Патологія», «Лікарська справа», «Український медичний часопис» та ін. Професор В.П. Сільченко — член спеціалізованих вчених рад по захисту дисертацій за спеціальностями «Анестезіологія та інтенсивна терапія», «Акушерство та гінекологія» та «Стоматологія».

Серйозний та принциповий науковець, чудовий організатор, уважний доброзичливий колега, В.П. Сільченко — глибоко шанована людина серед своїх учнів та співробітників.

Колектив кафедри патологічної та топографічної анатомії НМАПО імені П.Л. Шупика, Асоціація патологів України, редакція журналу «Український медичний часопис», колеги та учні щиро вітають Валерія Петровича з Днем народження і бажають здоров'я, щастя та довгих років життя!

Реферативна інформація

Ученые разработали новый перспективный метод лечения рака предстательной железы

Согласно результатам исследования ученых из Методистской клиники (The Methodist Hospital), США, опубликованным в «Journal of Radiation Oncology», применение нового метода иммуномодулирующей генной терапии сочетанно с традиционными методами лечения, позволяет повысить 5-летний коэффициент выживаемости больных раком предстательной железы (РПЖ). Интерес ученых к разработке генетических методов терапии РПЖ обусловлен отсутствием эффективных методов лечения на поздних стадиях заболевания. Генотерапия представляет собой совокупность биотехнологических и медицинских методов, направленных на внесение изменений в генетический аппарат клеток опухоли путем доставки терапевтического генетического материала в пораженные клетки. Вирусные векторы, обладающие онколитическим действием и способностью к самовоспроизведению, являются наиболее перспективными инструментами генотерапии РПЖ. Иммуномодулирующая генная терапия позволяет стимулировать экспрессию генов, усиливающих противоопухолевый иммунный ответ. В ходе исследования

66 больных РПЖ были распределены на 2 равномерные группы: высокого (группа А) и низкого (группа Б) риска прогрессирования заболевания. Пациенты группы А получали комбинированное лечение — генотерапию и радиотерапию, а пациенты группы Б — дополнительно и гормональную терапию. Генная терапия заключалась в проведении интрапростатической инъекции аденовирусного вектора, содержащего ген тимидинкиназы вируса простого герпеса (ADV/HSV-tk), с последующим применением валацикловира: у пациентов группы А — 2-кратно, у пациентов группы Б — 3-кратно. Учеными установлена достоверная элиминация раковых клеток по окончании комбинированной терапии с применением валацикловира, что подтверждается результатами биопсии спустя 2 года наблюдения — в группах А и Б зафиксированы негативные результаты в 83 и 79% соответственно. Показатель 5-летней выживаемости в обеих группах составил 97 и 94% соответственно.

Paddock C. (2015) Prostate cancer cells succumb to 'suicide gene therapy'. Medical News Today, December 15 (<http://www.medicalnewstoday.com/articles/304043.php>).

Сергей Боровик